

Konečně pochopil beznadějnost svého snažení, nebo už je prostě moc unáhlený a umlácený kabelkou. Začal učit základní kroky. "One, two, three.." Ne, druhá noha. Ne, ta druhá! Doprdele! "Yees!" Konečně se mi to povedlo nezkatit. Ať to bylo, co bylo, právě to končí. Orchester z cédéčka ale hned začíná plynule od podlahy novou. "ÁĚa -Áa!" rozzáří se můj tanečník. "Bu yao, xie xie!" Jediná věta, kterou umím čínsky opravdu dobře. "Nechci, děkuji!" Prch své skvělé místo. Potřebuju napít. Potřebuju první pomoc...

Mého muže si odvedla další čínská káhotinka a já měla konečně čas se trochu rozhlédnout kolem sebe. Jsem, už nejsem jediné děvče v sále. Ta, kterou si na a-a vybral můj studentík, byla sice lepší než já, ale ne zas o tolik. Pomalu se zotavuji ze šoku. Ten večer jsem pak tancovala ještě několikrát. Se svým manželem. Bezpečně. Bez křečí. A bez kabelky. Markéta Hrdoušková